

Oponentský posudok

študent: Martina Formánková, bakalárská práca ateliéru Davida Krausa,
FA ČVUT Praha

Adjektívom tohto návrhu by mohlo byť slovo nadvážujúce, alebo kontextuálne, či kontinuálne, tiež zviazané, pokračujúce, alebo súvzťažné, a spojité. Akýkolvek prídavok použijeme, poukážeme na výrazný záujem riešiteľky o nadviazanie dialógu s okolím a odmietnutie alebo čiastočnú rezignáciu na autonómiu svojho návrhu. Prečo?

Mám rád kontextuálne návrhy, lebo si myslím, že kontinuita nášmu životnému prostrediu chýba vo všeobecnosti a po socialistickej prestávke stále nie je dostatočne prítomná. Myslím, že v kultivovanom českom prostredí (čo si môžem dovoliť povedať zo Slovenska) je toto všeobecne zdielaný názor. Aspoň, čo sa týka väčšiny školských projektov (ale nielen ich), ktoré sa ku mne dostávajú a projekt Martiny nie je výnimkou. Už pri zastavovacom pláne z minulého semestra, resp. návrhu Komunitného centra Komořan ako celku, zvolila prostriedky, aj keď musím priznať veľmi rafinované, ktoré sa snažia zaradiť novostavbu celkom presne do okolia, Niekde medzi priemyslovú zónu na východ od riešeného územia a obytnú krajinu na západnom okraji. Snaží sa umne vyplniť a prepojiť volné plochy, ktoré dostala k dispozícii a dať svojim novostavbám súvislosť s okolitým prostredím.

Stavbu čítam v dvoch rovinách – ako skladačku kolektívneho občianskeho programu, ktorá vyjadruje záujem o spojitosť medzi individuálnymi záujimami obyvateľa Komořan a ich kolektívnym uplatnením. Tomu odpovedá lineárne radenie prízemných domčekov na terrene. V druhej rovine zase zjednotením tejto sústavy pod jednu strechu, aby tvorili celok a v jednej budove mohli byť dobrým partnerom stvbám protiľahlého priemyslového areálu.

Dispozícia sú prehľadné a dobre usporiadane. Som si istý, že dosiahnu vysokú užívateľskú kvalitu. Nie sú utilitárne a poskytujú dostatok alternatívneho priestoru aj pre neformálne stretnutia, ktoré sú pre komunitu tak dôležité.

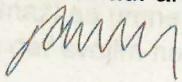
Zaujúmavá je drevená konštrukcia stavby, ako spodnej, tak aj veľkej strechy, ktorá verím dodá centru špeciálne kvality. Otázna pre mňa ako architekta ostáva tvar a vôbec štruktúra veľkej strechy. Myslím, že sa autorka mohla pokúsiť o posun od tradičnej väzníkovej konštrukcie a úplne nerezignovať na súčasné archietktonické témy. Aj práca v

tradičnom duchu musí obsahovať nejaké zdelenie, odkaz, či reflexiu dobovej atmosféry. Návrh je v tomto konzervatívny, čomu rozumiem, ale pre archiekutúru to je nevyužitá šanca. Detaily sú precízne spracované, nemajú výrazné odchýlky od tých, ktoré štandardne navrhujeme praxi. Technická stránka projektu vôbec aj spracovanie profesí vo mne budí rešpekt a zaslúži si pochvalu.

Snad' otázka na záver: Aké je zavetrenie konštrukcie veľkej drevenej strechy – vodorovné a zvyslé? Aké environmentálne otázky autorka v projekte riešila, okrem fotovoltaiky na streche a dochádza k nejakej recyklácií?

Stavba je vysoká 10,5 m, ktorá je vysoká až do strešnej linie. Táto výška je dosiaľne prílišná. Myslím, že v inovatívnom českom prostredí (do tej môžem dodať Česko a Švajčiarsko) je tomu všeobecne zútulný nábor. Aspoň, že sa týka väčšiny skôrskych projektov (ale nie len tých), ktoré sa ke mnú dažďavku, s predstavou Martinu

Projekt celkovo považujem za kvalitný, odporúčam k schváleniu a hodnotím známkou lepšie B.

Doc. akad. arch. ing. Ján Studený

Stavbu citam v dvoch rovinách – ako skladací koleskovo-meho v Bratislave
programu, ktoré vyzýva k zájmu o spoločnú medzi obyvateľom Komára a ich kolektívom, ktorí sú v súlade s tým, aby využívali svoju odpoveď klesa a radenie prizemných domčekov na terenie. V druhej rovine zaočujem, že je to stavby pod jednu strechu, aby tvorili celok a v jednej budove môžu byť dobrými partnermi a výbärom prispôsobenou príemyselného smeru.

Dizajno sú prehľadné a dobre usporiadané. Som si istý, že dosiahnu vysokú užívateľskú kvalitu. Nie sú úplne a pokaždu dosiaľk alternatívne priestory a pre informačné systémy, ktoré sú pre komunitu tak cenné.

Zaujímavá je drevená konštrukcia stavby, ako spodnej, tak aj veľkej strechy, ktorá verim dodá partii ľudom kvality. Očakáva mi mňa ako architektka osoba tvor a výber štruktúru a veľkej strechy. Myslím, že sa autorka môžla pokúsiť o posun od tradičnej racionálnej konštrukcie a upísť nerezignovať na významné architektonické hmoty. Aj práca v